

Sənətlə şəxsiyyətin harmoniyası

Onunla ilk tanışlığım rəhbərlik etdiyi Bakı Şəhər Mədəniyyət İdarəsində olmuşdu. “Dan ulduzu” ansamblında piano arxasında ifa etdiyi mahnılar bu gün də unudulmur. İçərişəhərdəki iş otağında da piano var idi. İlk söhbətlərimizdən sonra həmin piano arxasına keçib bir neçə mahnı ifa etdi. Mən onun barmaqlarının pianonun dilləri üzərində necə çevik hərəkət etdiyini xüsusi maraqla izləyirdim. Sonra dedi ki, bu yaxınlarda ümummillî lider Həşər Əliyevə həsr etdiyi bir əsərin diskini hazırlayıb. Yaxın vaxtlarda onu televiziya ilə nümayiş etdirəcəklər.

Güləruz insan idi. Musiqidən danışanda çöhrəsində qəribə bir təbəssüm yaranırdı. Deyirdi ki, mən ömrümü musiqiyə, sənətə həsr etmişəm. Bu sənət mənim taleyimə yazılıb, Onsuz həyat mənim üçün heç nədir.

Sonra dəfələrlə onunla görüşlərimiz oldu. Onu yaxından tanıdıqca, insanlığına, səmimiyyətinə heyran olurdum. Sadə, təmkinli

nəhayət dövlətçi bir insan olaraq gecəsini gündüzünə qataraq sanki vaxt və zaman məhfumuna qalib gəlmiş kimi özünü, ömrünü Azərbaycan naminə fəda edən adam idi. Bu qədər enerji, çalışqanlıq, millətsevərlik onda haradan idi?

Həsənağa müəllimin ömür yoluna nəzər salanda bu suala çox aydın cavab tapmaq olar. Əməkdar incəsənət xadimi Həsənağa Qurbanovun həyat yolu Naxçıvandan başlamışdı. Orada doğulub boya-başa çatmışdı. 1976-cı ildə A.Zeynallı adına Bakı Orta İxtisas Musiqi Məktəbini, 1981-ci ildə Ü.Hacıbəyov adına Azərbaycan Dövlət Konservatoriyasını bitirmişdi.

Əmək fəaliyyətinə 1978-ci ildən Naxçıvan şəhər Mədəniyyət evində müəllim və C.Məmmədquluzadə adına Naxçıvan Dövlət Musiqili Dram Teatrında pianoçu kimi başlamışdır. Sonralar Ş.Qurbanov adına Azərbaycan Dövlət Musiqili Komediya Teatrında aparıcı dirijor, Naxçıvan Musiqi Texnikumunun direktoru, Azərbaycan Televiziyasının “Dan ulduzu” instrumental ansamblının bədii rəhbəri vəzifələrində çalışmışdı. Bu ansamblın yaradıcısı, görkəmli musiqiçi Güllə xanım Əliyevanın layiqli davamçısı olan Həsənağa Qurbanov istedadlı gənc musiqiçilərə böyük diqqət və qayğı göstərmiş, onların peşəkar musiqiçi kimi yetişmələri üçün gərgin əmək sərf etmişdir. Sonralar bir müddət bu ansamblla rəhbərlik də etmişdir.

2001-ci ildə Bakı Şəhər Mədəniyyət İdarəsinin reisi vəzifəsinə irəli çəkilmişdir.

1998-ci il mayın 26-da Prezident sərəncamı ilə Əməkdar incəsənət xadimi fəxri adı ilə təltif edilmişdir.

Milli musiqimizin respublikanın hüdudlarından kənarda tanınmasında və təbliğində onun böyük xidmətləri olmuşdur.

Əməkdar incəsənət xadimi Həsənağa Qurbanov 2007-ci ilin noyabrın 6-da 52 yaşında vəfat etmişdir.

M.MÜKƏRRƏMOĞLU,
“Xalq qəzeti”

insan idi. Şirin danışığı var idi. Saatlarla oturub onu dinləmək adama xüsusi rahatlıq gətirirdi.

Həsənağa müəllimlə söhbətlərimiz zamanı məni daha çox heyrləndirən onun şəxsiyyəti idi. “Heyrləndirmək” sözü sizə qəribə gəlməsin. Sənətlə şəxsiyyətin harmoniyası mənə həmişə heyret yaradıb. Xatirimə gəlir, ötən əsrin 70-ci illərində sovet mətbuatında şəxsiyyət və sənət problemləri barədə geniş müzakirə gedirdi. Böyük sənətkarların şəxsi keyfiyyətləri barədə o qədər faktlar sadalanırdı ki, istər-istəməz sənət barədə təsəvvürlərə xəter toxunurdu. Amma Həsənağa müəllimin təmsalında bütöv şəxsiyyət və kamil sənətkar obrazının cəmləşməsi məni uzun illərdən bəri formalaşmış bir çox qənaətləri “təftiş” etmək zorunda qoydu. Həsənağa Qurbanovu sadəcə sıradan bir musiqiçi kimi qiymətləndirmək, onun fəaliyyətinə bir bucaqdan baxmaqla bu virtouz sənətkarı ümumi dəyərləndirmədən kənarda qoymaq olardı. O, həm də bir vətəndaş, bir təşkilatçı, milli təəssübkeş,